

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

Jeg mener altså, at hr. Kurt Brauers betænkkeligheder i den henseende er ubegrundede.

Valbak: Det, der her ved debattens slutning nu spøger, er — så vidt jeg kan fornemme det — frygten for tyske tilstande, ifald vi kommer ind i fællesmarkedet. Jeg tror, det er dér, det ligger. Hvad enten vi har et system lignende det, vi har nu, eller vi har et system, hvor vi nationaliserer et eller flere led nu eller i fremtiden, så må det, så vidt jeg kan se, være opgaven, og den kan løses, at finde en balance imellem på den ene side det stærkt restriktive system, som man f. eks. kender det i østlande, og på den anden side tyske tilstande. Hvad angår østlandene, er det en kendsgerning, at man her flere steder lider under de meget omfattende restriktioner, man har. Det har ført til, at man ikke har kunnet udvikle nye mediciner, og dermed er forbrugeren ladet i stikken.

Når vi i Danmark tager stilling til mediciner og præparater til sygdomsbekæmpelse, drejer det sig på den ene side om en kvalitativ bedømmelse, på den anden side, om der er tale om synonyme, analoge præparater. Hvad det første angår, har vi i dag — og vil vel også i morgen, hvis vi kommer i fællesmarkedet, have — fuld kontrol; der er ikke tale om, at man skal lade præparater komme ind i landet, som ikke opfylder de betingelser, som vi nu engang må stille til disse præparater. Hvad angår synonyme og analoge præparater, er forholdet det, at vi ikke bør være alt for restriktive, for at sige det sådan. Det kan nemlig meget vel være, at sådanne præparater er billigere end det, der er på markedet; hvis det nye præparat kom ind på markedet, ville det altså blive til fordel for forbrugeren og også for samfundet.

Dertil kommer, at sådanne præparater er med til at hindre multinationale selskabers monopoldannende virksomhed, hvad der vel må interessere f. eks. hr. Kurt Brauer. Jeg mener, at vi her i landet både nu og i fremtiden — med „i fremtiden“ mener jeg, når vi er inde i EF — kan imødegå tyske tilstande ved, at vi lader specialitetsnævnet, hvad det kan, holde et flertal af kombinationspræparater ude. Det kan gøres.

Noget andet er, at det danske marked nu

engang er så begrænset, at vi alene af den grund ikke kommer ud i tyske tilstande.

Det tredje forhold, jeg vil pege på, er, at Frankrig er jo også medlem af fællesmarkedet, og Frankrig har i allerhøjeste grad restriktioner på dette område.

Endelig er det jo sådan, at vi her i landet har et tilskudssystem, det vil sige, at det er samfundet, der betaler en stor del af medicinerne, og vi har her — forekommer det mig — det allerbedste middel til at regulere tilgangen af synonym- og analogpræparater, for vi kan simpelt hen indrette vores tilskudssystem sådan, at vi ikke favoriserer de dyre stoffer, hvorigennem vi kan holde dem ude.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Til hr. Valbak må jeg lige sige, at det står fast, at det mål kan vi kun nå ved at få en virkelig effektiv offentlig informationsvirksomhed. Et monopol hos det offentlige, et statsligt engrosselskab, der virkelig kan styre handelen, ville effektivt kunne sætte ind her, så i det spørgsmål kan jeg nok håbe på hr. Valbak.

Men der er stadig væk fællesmarkedsproblemet tilbage. Fællesmarkedsbestemmelserne siger, at de sundhedsmæssige mål skal nås med midler, der ikke kan hæmme udviklingen af den farmaceutiske industri og handelen med farmaceutiske produkter inden for fællesskabet. Det er muligt, at man ikke er nået så langt i udviklingen endnu, og at Frankrig f. eks. har kunnet beskytte sig, det skal jeg ikke udelukke, men målet er altså et andet, det har man klart erklæret her i denne betænkning, som jeg har citeret tidligere.

Til handelsministeren vil jeg sige, at han ikke ganske har bortvejret min frygt endnu, for der står jo også, at vi må ikke hæmme industrien. Hvis vi støtter en statsejet industri, så bliver den bedre stillet end andre, men den må støttes af os for at kunne udvikles. Det kunne jo være, at vi ville sætte enorme summer ind på udviklingen af et produkt til bekæmpelse af en bestemt sygdom. Må vi så det, uden at vi giver tilsvarende beløb til de private virksomheder, som erklærer, at de også arbejder med det